

przedstawia

Dzieciństwo wodza

MOSTRA INTERNAZIONALE
D'ARTE CINEMATOGRAFICA
la Biennale di Venezia 2015

Orizzonti Award
for Best Director

MOSTRA INTERNAZIONALE
D'ARTE CINEMATOGRAFICA
la Biennale di Venezia 2015

Lion of the Future
Luigi De Laurentiis Award
for a Debut Film

REŻYSERIA: BRADY CORBET

**PREMIERA ŚWIATOWA NA MIĘDZYNARODOWYM FESTIWALU FILMOWYM W
WENECJI 2015 – KONKURS ORRIZONTI**

116 min. / 2015 / Wielka Brytania, Węgry, Francja

Premiera polska: 11 listopada 2016

O FILMIE:

„Dzieciństwo wodza” to mrożąca krew w żyłach baśń o początkach **faszystów**, napisana i wyreżyserowana przez **Brady’ego Corbeta** (Peter z amerykańskiej wersji **„Funny Games” Michaela Hannekego**). Dramat fantastyczno-historyczny opowiada historię Prescottta, chłopca przebywającego w podparyskiej wsi tuż po I wojnie światowej (w tej roli świetnie debiutujący **Tom Sweet**). Ojciec dziecka jest wysłannikiem amerykańskiego rządu Woodrowa Wilsona (**Liam Cunningham**, **„Gra o tron”**) i bierze udział w **pracach nad Traktatem Wersalskim**. Matka (**Bérénice Bejo**, **„Artysta”**) to sfrustrowana kosmopolitka i konserwatywna protestantka w jednej osobie. Uwagę chłopcu poświęca jedynie guwernantka, grana przez **Stacy Martin** (**„Nimfomanka”**). **Wysokie IQ podszeptuje mu coraz bardziej radykalne formy buntu...** Obserwujemy narodziny tytułowego wodza. W filmie występuje **Robert Pattinson**, który gra dwie role: przyjaciela domu, a następnie dorosłego dyktatora.

Scenariusz **„Dzieciństwa wodza”**, który Brady Corbet napisał wraz ze swoją partnerką życiową Moną Fastvold, jest luźno oparty na noweli Jean-Paula Sartre’a o tym samym tytule oraz na powieści **„Mag”** Johna Fowlesa. Scenografia i dbałość o szczegóły przywołuje klimat arcydzieła **Stanleya Kubricka** **„Barry Lyndon”**. Całości dopełnia **wybuchowa, emocjonalna muzyka** wirtuoza muzyki współczesnej **Scotta Walkera**.

To epickie dzieło o początkach XX-wiecznego autorytaryzmu **nagrodzono podczas 72. Międzynarodowego Festiwalu Filmowego w Wenecji w kategoriach Najlepszy Reżyser i Najlepszy Debiut Fabularny**.

GŁOSY PRASY:

- To film, który **łapie za gardło**. Efekt wzmacnia **orkiestrowa**, niemalże herrmannowska **ścieżka dźwiękowa Scotta Walkera**. Muzyka ma w sobie nutkę stłumionej, psychopatycznej furii. Sam Corbet, w rozmowie o swoim filmie przywołał Dreyera. Jest to porównanie pełne pychy, ale także uzasadnione. Jeśli twórca „Dzieciństwa wodza” zaczerpnął coś od tego reżysera, zrobił to bardzo inteligentnie. **Corbet zapracował sobie na prawo do wyniosłości. Cóż za wspaniały debiut!** – ocenia **Peter Bradshaw** w „The Guardian”, przyznając „Dzieciństwu wodza” 5 na 5 możliwych gwiazdek.

- Debiut reżyserski Brady Corbeta to fascynująca gra z umysłem widza. Młody aktor z pewnością wiele wyniósł ze współpracy z takimi europejskimi twórcami, jak Michael Haneke czy Lars von Trier. „Dzieciństwo wodza” to wyjątkowo udany debiut reżyserski. (...) Napisy początkowe zapowiadają grozę i przygotowują widzów na przerażającą **historię dzieciństwa dorównującą „Maxowi” czy „Omenowi”**. Corbet dopełnia obietnicy, choć robi to na swój własny, pełen niedomówień, narastająco hipnotyczny i zwiastujący udręczenie psychiczne sposób – ocenia David Ehrlich w IndieWire.com.

- Film pokazuje, jak **podatny na wpływy chłopiec, poprzez napady wściekłości i próby sił z dorosłymi, stopniowo stacza się w otchłań socjopatii**. W końcu, podczas drugiej wojny światowej, staje się toksycznym dowódcą, o cechach zarówno Hitlera, jak i Mussoliniego. (...) „Dzieciństwo wodza” to obraz **mroczny i przerażający** - Rex Reed, „The Observer”.

- Wyniosły, wytrącający z równowagi, ale bardzo znaczący debiut reżyserski Brady'ego Corbeta. Film z kamienną twarzą parodiuje wyświechtane biografie historyczne – „Variety”.

TWÓRCY FILMU:

REŻYSERIA: BRADY CORBET

SCENARIUSZ: BRADY CORBET I MONA FASTVOLD

**PREMIERA ŚWIATOWA –MIĘDZYNARODOWY FESTIWAL FILMOWY W
WENECJI – ORRIZONTI**

PRODUKCJA:

CHRIS COEN

RON CURTIS

ANTOINE DE CLERMONT-TONNERRE

HELENA DANIELSSON

ISTVAN MAJOR

GENEVIEVE LEMAL

WYSTĘPUJĄ:

Liam Cunningham

Bérénice Bejo

Stacy Martin

Robert Pattinson

Tom Sweet

SPECYFIKACJA TECHNICZNA

Rok produkcji: 2015
Czas: 116 min.
Format: 35mm
Proporcje: 1:66
Dźwięk Dolby Digital
Język: Angielski

Słowo od reżysera

Na wstępie tego listu muszę zaznaczyć, że nie lubię w pośpiechu wypowiadać się na temat własnych filmów - obawiam się, że zniszczę je autointerpretacją. Ponadto, cytując wielkiego Jafara Panahi, „jeśli dałoby się opowiedzieć film, po co mielibyśmy go kręcić?”. Jednak jako, że „Dzieciństwo wodza” jest moim pierwszą próbą reżyserską, postaram się nakreślić dla widzów możliwie dokładny kontekst w postaci koncepcji filmu oraz opisać sposób ujęcia tematu.

Opowieść jest połączeniem wszechobecných nawiązań do utworów literackich, a także dokumentacji historycznej dotyczącej wydarzeń, poprzedzających podpisanie słynnego ze swych licznych wad Traktatu Wersalskiego, który przygotował mroczny grunt dla całego okresu międzywojennego. Mały bohater filmu (grany przez Toma Sweeta) to nie tylko świadek tych wydarzeń. Postać Prescottta łączy się z nimi metaforycznie. Chłopiec jest opętany przez myśl epoki.

Niektóre z ujętych w filmie sytuacji są autentyczne, a niektóre stanowią swobodne interpretacje. Uznałem, że korzystając z *licentia poetica* będziemy w stanie bardziej zagłębić się w znaczące momenty pomiędzy znanymi z podręczników do historii wydarzeń. Dlatego też „Dzieciństwo wodza” nie ma być lekcją historii. To raczej oniryczny zbiór znaczących momentów z życia głównego bohatera. Są one elementami układanki, które widzowie łączą w całość, odkrywając, że kilku fragmentów nadal brakuje.

W filmie nie ma jasnych uzasadnień jego postępowania, a jedynie porozrzucane wskazówki. Myślę, że w rzeczywistości, kiedy staramy się prześledzić postępowanie najokrutniejszych tyranów zeszłego stulecia jest podobnie. Uważam, że pokazuje też, jak bezmyślne, nastawienie na własną korzyść rozmywa polityczne plany, prowadząc do wynaturzonej hierarchii. W filmie widać również wpisany w istotę biurokracji absurd.

Chcieliśmy stworzyć obraz zestawiający serię wydarzeń, które być może łączy związek przyczynowy. Jednak widz sam musi odnaleźć świadczące o tym elementy. Z założenia film miał ściśle odpowiadać wymogom formy, ale przede wszystkim być zajmujący i głęboko kinowy. Dzięki współpracy i wsparciu mojej partnerki, Mony Fastvold oraz wspaniałej obsadzie aktorskiej i ekipie, udało nam się spełnić początkowe nadzieje i oczekiwania, a nawet pójść dalej.

Serdeczne pozdrowienia,
Brady Corbet, sierpień 2015

GENEZA FILMU:

Dziewięć lat temu przeczytałem książkę Margaret MacMillan „Paris 1919: Six Months That Changed the World” (Paryż 1919: Pół roku, które zmieniło świat) reprezentującą typowe poglądy na temat podpisania Traktatu Wersalskiego. Wojna w Iraku trwała wtedy od dwóch lat i w dużej mierze właśnie przez jej pryzmat patrzyłem na tę pracę. Kiedy czytałem to, co Margaret napisała o szczerych, ale bezskutecznych wysiłkach Wilsona podczas Paryskiej Konferencji Pokojowej, uderzył mnie znikomy rozwój amerykańskiej polityki zagranicznej przez niemalże wiek, który upłynął od tego czasu. Książka Margaret zachęciła mnie do zapoznania się z kolejnymi materiałami dotyczącymi międzywojnia. Tak dotarłem do zawarcia przez Hitlera i Mussoliniego Paktu stalowego, który stał się początkiem sojuszu Państw Osi. Wydarzenia były opracowane w formie książki i prosto streszczone. Po jej przeczytaniu zaczęła prześladować mnie myśl o kręcącej się w koło, buzującej historii skazanej na wieczny powrót.

Później natrafiłem na biografię Mussoliniego opisującą jego młodość i dzieciństwo. Momentalnie uderzyło mnie kilka szczegółów - jako chłopiec miał w zwyczaju rzucać kamieniami w parafian wychodzących z kościoła po mszy. (Wiemy, że zanim przyjął korzystną dla kariery politycznej ścieżkę prokościelną, był zagorzałym przeciwnikiem religii.) Oprócz tego został

wyrzucony ze szkoły za dźgnięcie kolegi nożem w rękę. Mimo że sam był powszechnie znanym kobieciarzem, w czasie swoich rządów ostro potępiał cudzołóstwo. Z tego co wiadomo, był próżnym, zniewieściałym i delikatnym chłopcem. Na zdjęciu poniżej widać go w wieku 6 lat z matką.

Ten konflikt wewnętrzny i sprzeczności zaintrygowały mnie na tyle, że zacząłem pisać scenariusz do „Dzieciństwa wodza” (tytuł jest nawiązaniem do opowiadania Jeana-Paula Sartre'a z 1939 roku pt. „L'Enfance d'un chef”). Wyobrażałem sobie, że wpisze się w transcendentalną tradycję Dreyera, Pialata czy Bressona. Szybko jednak zarzuciłem ten pomysł, bojąc się, że jest zbyt awangardowy i ambitny jak na pierwszy film.

Wiele lat później poznałem Monę Fastvold i wspólnie napisaliśmy scenariusz do jej pierwszego filmu, „The Sleepwalker”. Odkryliśmy łączące nas upodobanie do podważania wybiegów narracyjnych oraz oczekiwań gatunkowych, aby dotrzeć do znaczącego emocjonalnie i (nie bójmy się tego powiedzieć) poetyckiego sedna opowiadanych przez nas historii. Wieczorem, przy drinku po pracy nad projektem Mony przedstawiłem jej kilka szczegółów z mojego, wtedy jeszcze nieukończonego, scenariusza. Przekonała mnie, żebym przestał zamartwiać się praktycznymi aspektami zdobywania funduszy na tak ambitny projekt. Powiedziała: „No to teraz musisz go skończyć. A ja ci pomogę, i już.”

Zaledwie kilka tygodni później przygotowaliśmy pierwszą wersję scenariusza, do którego podchodziliśmy z wielkim entuzjazmem. To było trzy lata temu, przed premierą naszego pierwszego wspólnie zrobionego filmu, zanim zdążyliśmy zderzyć się z realiami towarzyszącymi realizacji takiego przedsięwzięcia, a także zanim urodziło nam się dziecko.

W początkowej fazie nasz projekt ugrzązł w bagnie nieustannych odmów. Wydawał się skomplikowany i nietypowy nie tylko przez swoje podejście do tematu. Bezprecedensowy był również fakt, że debiutujący Amerykanin miał reżyserować europejski film. Na przestrzeni lat w pracę nad nim mieli zaangażować się niezliczeni aktorzy oraz członkowie ekipy.

Nie będę nawet próbował policzyć, ile nieprzespanych nocy kosztował nas ten projekt. Ale dzięki ogromnemu wsparciu zespołu nie poddaliśmy się, a film powstał niemal dokładnie w takim kształcie, jak wyobrażałem sobie dziewięć lat temu, czy po raz kolejny, sześć lat później.

Nie przedłużając, mamy zaszczyt zaprezentować Państwu film na taśmie 35mm, w oryginalnej proporcji 1:66:1, ze ścieżką dźwiękową autorstwa Scotta Walkera, który podczas tworzenia tego obrazu również był dla nas wspaniałym źródłem inspiracji.

Brady Corbet

EKIPA I OBSADA

BRADY CORBET – REŻYSER / SCENARZYSTA

Brady Corbet to 28-letni aktor i filmowiec. Obecnie mieszka i pracuje w Nowym Jorku oraz Paryżu. W 2009 roku na Sundance Film Festival zaprezentował swój debiut reżyserski i scenopisarski, czyli film krótkometrażowy pod tytułem „Protect You + Me”, za który otrzymał nagrodę specjalną w konkursie krótkich form.

Brady wystąpił w „Dwóch bramach snu” i pracował przy ich montażu. Był to początek jego współpracy z Borderline Films. Obraz miał premierę na Director's Fortnight w Cannes. Następnie wystąpił w „Simonie zabójcy” Antonio Camposa pokazanym w 2012 roku na Sundance Film Festival. Corbet był również jednym z autorów scenariusza tego filmu.

Wspólnie z Moną Fastvold napisał scenariusz do „The Sleepwalker”, w którym również zagrał. W ostatnim czasie ukończył swój debiut reżyserski „Dzieciństwo wodza”, do którego scenariusz stworzył również wspólnie z Moną Fastvold.

MONA FASTVOLD - SCENARZYSTKA

Mona Fastvold jest 34-letnią reżyserką i scenarzystką. Mieszka i pracuje w Nowym Jorku, Paryżu oraz Oslo. Będąc dzieckiem grywała w produkcjach filmowych i telewizyjnych w swojej ojczystej Norwegii. Później wyjechała do Nowego Jorku, by studiować w szkole filmowej.

Karierę reżyserską rozpoczęła w 2011 roku serią świetnie przyjętych teledysków do utworów Sondre Lerche, Razika, Maribel, Chrisa Holma, JBM, The Megaphonic Thrift i Civiltwilight.

Na początku 2012 roku Norweski Fundusz Filmowy przyznał jej prestiżowy grant na development, a następnie wsparł produkcję jej pełnometrażowego debiutu reżyserskiego, „The Sleepwalker”. Miał on premierę na festiwalu Sundance, gdzie pokazano go w ramach konkursu filmów amerykańskich. Dystrybucją filmu zajął się IFC FILMS. Scenariusz do „The Sleepwalker” napisała wspólnie z Brady Corbetem, który także wystąpił w filmie.

ROBERT PATTINSON

Robert Pattinson jest znany przede wszystkim z roli wampira, Edwarda Cullena, w sadze „Zmierzch”. Pojawił się także obok Mii Wasikowskiej, Julianne Moore i Johna Cusacka w „Mapach gwiazd” Davida Cronenberga. Wspólnie z Goy'em Piercem zagrał również w filmie „Rover” Davida Michôda. Oba obrazy miały premierę na Międzynarodowym Festiwalu Filmowym w Cannes w 2014 roku. Niedawno zagrał w „Królowej pustyni” Wernera Herzoga, w której zagrał u boku Nicole Kidman.

Pattinson został dostrzeżony przez przemysł filmowy, kiedy w wieku 19 lat dołączył do obsady „Harry'ego Pottera i

czary ognia”, gdzie wystąpił w roli Cedrica Diggory'ego reprezentującego Hogwart w Turnieju Trojmagicznym.

Wystąpił także w adaptacji książki „Cosmopolis” Dona DeLillo w reżyserii Davida Cronenberga. Wspólnie z Reese Witherspoon oraz Christopherem Waltzem zagrał także w opartej na bestsellerowej powieści, wyreżyserowanej przez Francisa Lawrence'a „Wodzie dla słońi”. Wcześniej mogliśmy zobaczyć go również w filmie Allena Coultera „Twój na zawsze”, w którym pojawił się także Pierce Brosnan, Chris Cooper czy Emilie De Ravin. Wystąpił także w opartym na powieści Guy de Maupassanta „Uwodzicielu”. Zagrał tu u boku Umy Thurman, Kristin Scott Thomas i Christiny Ricci.

Pattinson rozpoczął karierę od występu z Samem Westem i Benno Furmannem w filmie „Sword of Xanten” Uli Edela. Pojawił się także w „How to Be” Olivera Irvinga, który otrzymał specjalne wyróżnienie na Slamdance Film

Festival w kategorii pełnometrażowych filmów fabularnych. Pattinson wystąpił także w roli Salvadora Dali w „Popiołkach” Paula Morrisona. Jeśli chodzi o produkcje telewizyjne, mogliśmy zobaczyć go w „Nawiedzonym Lotniku” BBC. Był członkiem Barnes Theatre Group i wystąpił w głównej roli w sztuce „Nasze Miasto” Thorntona Wildera. Pozostałe produkcje teatralne, w których wziął udział, to między innymi „Anything Goes” Cole’a Portera, „Tessa d’Urberville. Historia kobiety czystej” czy „Makbet” w OSO Arts Centre.

LIAM CUNNINGHAM

Liam Cunningham rozpoczął karierę aktorską w teatrze. Swoją pierwszą filmową rolę zagrał w produkcji „Na zachód”. Grał role drugoplanowe w „Małej księżniczce” i „Więzach miłości” oraz główne w „A Love Divided” czy filmie

telewizyjnym „Wszystko przez tancerza” dla BBC i RTE. Najbardziej znany jest z roli Davosa Seawortha w „Grze o tron”. Zagrał również w „Good Vibrations” czy występów w „Starciu tytanów”, „Harrym Brownie” czy „Wietrze buszującym w jęczmieniu”. Liam czuje się doskonale zarówno w rolach pierwszo- jak i drugoplanowych, w komediach czy dramatach, również na deskach teatru, a także za kamerą. W teatrze grywał też w musicalach. W jego CV znajdziemy także produkcje, w których brał udział jako reżyser i producent. Liam reżyserował reklamy oraz odcinki serialu „RTE the Clinic”. W 2011 roku jego doświadczenie zawodowe wzbogaciło się o prace na stanowisku producenta, kiedy wspólnie z Michaeliem Fassbenderem

wystąpił w krótkometrażowym „Pitch Black Heist”. Film otrzymał nagrodę Brytyjskiej Akademii Sztuk Filmowych i Telewizyjnych w 2012 roku.

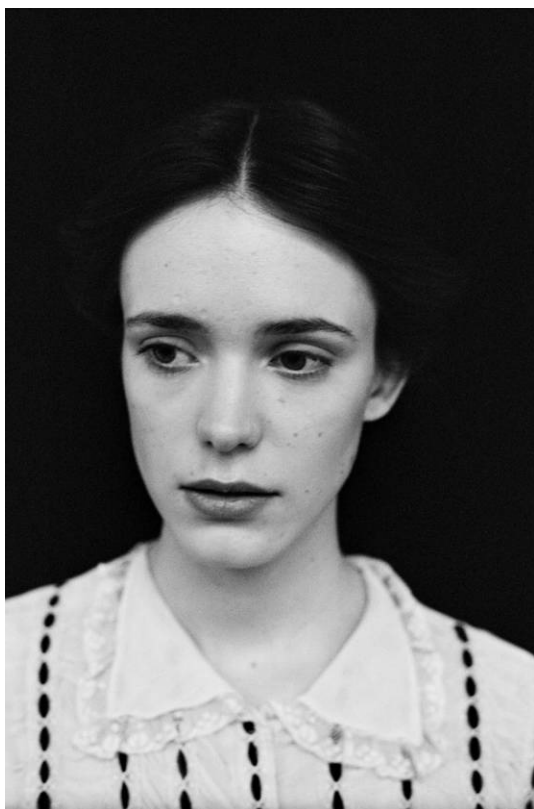
BERENICE BEJO

Urodzona w Argentynie Bérénice Bejo przyjechała do Francji w wieku 3 lat. Jej pełnometrażowym debiutem była rola w uwielbianym przez festiwale „Les Sœurs Hamlet” z 1996 roku. Po roli w przebojowej komedii Gérarda Jugnota z 2000 roku pt. „Najlepsza debutantka”, Bejo debiutowała na rynku amerykańskim w filmie „Obłądny rycerz” Briana Helgelanda z Heathem Ledgerem w roli głównej. Następnie pojawiła się w „24 godzinach z życia kobiety” Laurenta Bouhnik, będących adaptacją noweli „List od nieznanej kobiety”. Wystąpiła w dwóch filmach Seve Suissy: „Wielkiej roli” oraz „Kawalkadzie” z 2005 roku. W 2006 roku wspólnie z Jeanem Dujardinem

zagrała w popularnej komedii Michela Hazanaviciusa (który później został jej mężem) pt. „OSS 117 – Kair, gniazdo szpiegów”. Później pojawiła się między innymi w „13m²” Barthélémy'ego Grossmana, „Domu” Manuela Poiriera, komedii romantycznej „Modern Love” Stéphane'a Kazandjiana czy filmie „Wspaniała” Régisa Roinsarda. Głos Bejo mogliśmy usłyszeć również w dokumencie „Inferno – niedokończone piekło”, w którym czyta fragmenty scenariusza reżysera do niedokończonego dramatu psychologicznego „L'Enfer” Henri-Georges'a Clouzot.

Bejo otrzymała Cezara za rolę w „Artyście” (gdzie znów zagrała u boku Dujardina, film zaś wyreżyserował znów jej mąż – Michel Hazanavicius) i Nagrodę dla Najlepszej Aktorki w Cannes za rolę w filmie „Przeszłość” Asghara Farhadiego oraz 6 nominacji do międzynarodowych nagród, w tym Oscara, Złotego Globu i Nagrody Gildii Aktorów Ekranowych za najlepszą żeńską rolę drugoplanową.

STACY MARTIN

Stacy Martin urodziła się 1 stycznia 1991 roku w Paryżu, ale większość życia spędziła w Wielkiej Brytanii i Japonii, gdzie przeprowadziła się w wieku 7 lat w związku z pracą ojca. Aktualnie mieszka w Londynie ze swoim chłopakiem – muzykiem Danielem Blumbergiem. Aktorka znana jest przede wszystkim z odważnych ról w obu częściach "Nimfomanki" Larsa von Triera (2013) oraz "Pentameronie" Matteo Garrone (2015). Jest także bohaterką niedawno ukończonych filmów: „Taj Mahal” w reżyserii Nicolasa Saady, który opowiada o ataku terrorystycznym na słynny hotel w Mumbaju w 2008 roku, „High-Rise” – satyry Bena Wheatleya oraz mrocznego

„Tale of Tales” Matteo Garrone, gdzie gra u boku Vincenta Cassela. Aktorka jest także twarzą pierwszych perfum marki Miu Miu.

TOM SWEET

Od czasu swojego debiutu aktorskiego w „Dzieciństwo wodza”, w którym wystąpił w wieku 9 lat, urodzony w Londynie Tom Sweet został obsadzony w głównej roli w „Ashes in the Snow” Mariusa Markeviciusa z Bel Powley. Film ma zostać skończony w 2017 roku.

Brady Corbet mówi o chłopcu, który ma na swoim koncie dwa filmy pełnometrażowe oraz występy u boku Bérénice Bejo czy Roberta Pattinsona, że nigdy nie spotkał młodego aktora o takim talencie i intuicji.

„DZIECIŃSTWO WODZA” WCHODZI DO POLSKICH KIN 11 LISTOPADA 2016

PR
Dominika Baranowska
dominika@againstgravity.pl
tel. +48 605 875 205